

מקור המאמר בזוהר פרשת ויגש דף רה ע"ב – רט ע"א
אין הקב"ה פועל רע

בָּא רַאֲתָה, אֱלֹהִים אָמַר, הָגֶם
עַל הַאֲלֹמָנָה אָשָׁר אָנִי
מַתְגּוֹרֵר עַמָּה. משומם
שהקדוש ברוך הוא אמר לו
לא לאליהו, הנה צויתך שם אשא
אלמנה לבלכללה, וכל מי שיזון
ומפרנס למי שאירך לו, וכל
שпон בימי רעב, תרי נאחז
בעץ חמימים, וגורם לו ולבניו
חיים, והנה בארנו. ועכשו
אליהו אמר, כל מי שמקים
נפש בעולם, זוכה לו חיים,
וזוכה להאחז בעץ חמימים,
وعכשו שלוט עץ המות, הצד
של רע, על האלמנה שאתה
צית לzonו אותו, משומם כה
הרעות [למה הרעתה].

ואם תאמר שרע לא נעשה
לאיש מעם הקדוש ברוך
הוא - בא ראה, בזמן שאדם
הולך לימין, שMRIתו של
הקדוש ברוך הוא תמיד
אצלו, ולא יכול הצד الآخر
לשולט עליו, והרע הזה נבעע
לפניו ולא יכול לשולט. וכיון
ששמעית הקדוש ברוך הוא
עוברת מפה, משומם שהוא נדבק ברע, או אותו הרע, כיון
שהולט עליו ובא להשמיד אותו, אז נתנת לו רשות לנוטל את נשמו.

תָּא חֹזֵי, אֱלֹהִים אָמַר, הָגֶם עַל הַאֲלֹמָנָה אָשָׁר אָנִי
מַתְגּוֹרֵר עַמָּה. בגין דקדשא בריך הוא אמר
לייה לאליהו, הנה צויתך שם אשא אלמנה לבלכללה.
ובכל מאן דין ומפרנס למאן דאצטריך ליה, וכל שפנו
ביווי דכפנא, הא אתה אחד באילנא דחיי, ונרים ליה
חיים ולבניו, והא אוקימנא. והשתא אליהו אמר, כל
מאן דקאים נפשא בעלמא, זכי ליה חיים זכי
לאתחדא באילנא דחיי. והשתא שלטא אילנא
דמוחתא סטרא דרע על האלמנה דאנת פקרת למיין
לי. בגין כה הרעות (למה הרעות).

וְאֵת תִּמְאָדָר עַל אֶתְעָבֵד לְבֵר נְשׁ מַעַם קָדְשָׁא
בָּרֵיךְ הוּא. תא חזי, בזמנא דבר נש אויל
ליימינא, נטירו דקדשא בריך הוא תדריך לגביה, ולא
יביל סטרא אהרא לשולטאה עלייה. והאי רע
אתביביא קפיה, ולא יビル לשולטאה. וכיון דנטירא
דקדשא בריך הוא את עברא מפיה, בגין (דף רט ע"א)
דאיהו אתדקבק ברע, כדיין ההוא רע, כיון דחמי
דלאו עמייה נטירא, כדיין שליט עלייה, ואתי לשיטאה
לייה, וכדיין אתהיב ליה רשות, וגטיל נשמתיה.

עוברת מפה, משומם שהוא נדבק ברע, או אותו הרע, כיון שהרע, או אותו הרע, אז
שהולט עליו ובא להשמיד אותו, אז נתנת לו רשות לנוטל את נשמו.

מֹשֶׁה אָמַר לְמִהּ הַרְעֵתָה, דְאַתְּהִיב לֵיהּ רְשָׁוֹת
לְסֻטֶּרֶא דְרֹעַ, לְמִשְׁלָט עַלְיָהוּ דִיְשָׂרָאֵל,
לְמַהְיוּ בְשֻׁבּוֹדָא דִילִיה. דָבָר אַחֲר לְמִהּ הַרְעֵתָה,
דְחַמָּא בְמָה מְנַהּוּ דְהָוּ מַתִּין, וְאַתְּמַסְרוּ בְסֻטֶּרֶא
דְרֹעַ.

תָא חַזִי, בְשֻׁעַתָא דְטוֹב אַתְעַר, דְאַיְהוּ יִמְנָא, כָל
חִידָו, וְכָל טִיבוּ, וְכָל בְּרַכָּאָן מִשְׁתְּכַחַן, וְכָל
בְּחַשָּׁאי אַיְהוּ, בְמָה דְאַוקְמוֹה, דְאַמְרִי בְּרוֹךְ שֵׁם
כְבָוד מְלֻכָּתוּ לְעוֹלָם וְעַד בְּחַשָּׁאי, וְרוֹא דָא בְגַיִן (ס"א
דְהָא אַיְהוּ יְהִקָּא) דְאַיְהוּ פְּרִין יְחִידָא כְּדִקָּא חַזִי.

וְזֹה הַסּוֹד, מִשּׁוּם [שָׁחוּ יְהָוָה] שָׁאוֹ הַיָּא הַיְיחִיד כְּרָאוֹי.

בַיּוֹם הַשְׁבָת, בְּסֻעַדָה הַשְׁנִיה כְתֻוב אוֹ תַתְעִנָג עַל ה'. עַל ה' וְדָאי. שָׁאוֹתָה שָׁעה נְגַלָה
הַעֲמֵיק הַקָדוֹש, וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְשִׁמְחָה, וְהַשְׁלָמוֹת וְהַחֲדּוֹה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׁים, וְזֹה
סְעֻדָתָהוּ וְדָאי.

ספר אור הוחר (עמוד 119)

וְהַעֲנִין הוּא, דְהָנָה תֹורָה שַׁפְכַּת נְקָרָא עַז הַחִימִים, לְפִי שְׁילָא נְתַלְבָשָה בְלִבְשָׁים גְּשָׁמִים כָל כָּךְ
(לְחַיּוֹתָה מִבְחִינָת זָעֵר אַנְפִין) וְנָרְגַשׁ בָהּ הָאָרֶר הַאֱלֵקי כֹו' בְּגַזְפָר לְעַל פָּרָק י"א, וְכָל שְׁבָנו בְּפְנִימִוֹת
הַתּוֹרָה שְׁלָא נְתַלְבָשָה בְלִבְשָׁים גְּשָׁמִים, שְׁהָרִי הִיא מִדְבָּרָת מְעַנְנִים רַוְחָנִים בְּסִיר הַהַשְׁתְּלִישָׁוֹת
וּבְעַנְנִי אַלְקָות וּבְכָלָל, וְגַם הַשְׁכֵל וְהַשְׁגָה בָהּ הָרִי הַוָּהָה רַוְחָנִית וְנָרְגַשׁ בָהּ הָאָרֶר הַאֱלֵקי, וְכָל
עַנְנִיהָ הָוָא לִידָע אֶת הַשֵּׁם וְלִבְוא לְדִי אַחֲבָה וְירָאָה, וּכְמוֹ שַׁפְכַּת הַשְּׁלָ"ה בְּמִפְּכָת שְׁבָועֹת שְׁלָוּ (דָף
קְפָנָן) בְעַנְנָן לִמְוד הַתּוֹרָה לְשָׁמָה, וְזֹה לְשׁוֹנוֹ: וּדְבָרִי תֹורָה שָׁהָם מְעַנְנִי תְקִירָות וִידְיעָות וְהַשְׁגָות
יְלִמְדָס בְּשִׁבְיָל שִׁידָע שְׁמוֹ תִּבְרֹךְ וּנְרֹלוֹת וּמְסִתְרִי מְצֹוֹתָיו וְאֹו יְתַלְבָה לְבָבוֹ לְרָאָה אָתוֹ וְלְאַחֲבָה
אָתוֹת, וְזֹה שָׁפִים בְּבִרְכַת אַחֲבָה רַבָּה וְהָאָרֶר עַנְנִיו בְּתוֹרָתָךְ וְדַבָּק לְבָנו בְּמְצֹוֹתָךְ וְיַחַד לְבָבָנו לְאַחֲבָה
וְלְיַרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, עַד בָּאָן לְשׁוֹנוֹ.

וּבְפִרְטָה בְתוֹרָת הַבָּעֵל שֵׁם טוֹב וּכְרוֹנוֹ לְבִרְכָה אֲשֶׁר הַנְּחִילוּנוּ אֲבּוֹתֵינוּ רְבוּתֵינוּ קָדוֹשִׁים נְשִׁמְתָם עָדוֹ
וּכְרוֹנוּם לְבִרְכָה, הַמְגָלִים וּמְבָאָרִים גְּדָלָת וּרְוָמִימָה הַשֵּׁם וְכָל עַנְנִי אַלְקָות הַמְבָאִים לְדִי אַחֲבָה וְירָאָה
וּמְלִמְדָנוּ לְדֹרֶשׁ אֶת הַשֵּׁם וְאַיךְ לְעַבְדוּ יְתַבְּרֹךְ בְּאַחֲבָה וְירָאָה בְּדָבָעַ וְהַדְּרָכִים הַמְבָאִים לְיהָ, וּכְמוֹ
שַׁפְכַּת בְּאֶגֶּרֶת הַקָּדֵש בְּקוֹינְטָרָס אַחֲרָוּ דְבָוֹר הַמְתִיחָל לְהָבִין מַה שַׁפְכַּת בְּפְרִי עַז חִים וְזֹה לְשׁוֹנוֹ אַלְאָ
שִׁידָעָת הַמְצִיאוֹת מִהַהְשְׁתְּלִישָׁוֹת הָיא גַם בְּנֵי מִצְוָה רַבָּה וּנְשִׁגְבָה וְאַדְרָבָה עֹזֶלה עַל כָּלָנה בָמָוֹ
שָׁגָאָמָר וַיַּדְעַת הַיּוֹם כֵי דַע אַלְקָיו אַבְיךָ כֵי וּמְבָאָה לְלִב שְׁלָם כֵי שָׁהָא הַעֲקָר כֵי עַד בָּאָן לְשׁוֹנוֹ
וּכְנוֹ.

מֹשֶׁה אָמַר לְמִהּ הַרְעֵתָה,
שְׁנַתְנָה רְשָׁוֹת לְצָד הַרְעֵתָה
לְשִׁלְטָת עַל יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת
בְּשֻׁבּוֹד שֶׁלוֹ. דָבָר אַחֲר
לְמִהּ הַרְעֵתָה - שְׁרָאָה כִּמְהָ
מֵהָם שָׁהָיו מַתִּים וּגְמַסְרוּ
לְצָד הַרְעֵתָה.

בָא רִיאָה, בְשָׁעָה שְׁהַטּוֹב
מִתְעוּרָר, שֶׁהָוָא הַיְמִין, כָל
הַשְּׁמַחָה וְכָל הַטּוֹב וְכָל
הַבְּרָכוֹת גְּמַצְאֹת, וְהַכָּל הָוָא
בְּחַשָּׁאי, כִּמוֹ שְׁבָאָרוֹה
שְׁאוֹמְרִים בְּרוֹךְ שֵׁם כְבָוד
מְלֻכָּתוּ לְעֹלָם וְעַד בְּחַשָּׁאי,
וְזֹה הַסּוֹד, מִשּׁוּם [שָׁחוּ יְהָוָה] שָׁאוֹ הַיָּא הַיְיחִיד כְּרָאוֹי.